

§ 3.

Personer, Firmaer eller juridiske Personer, som efter den 9. April 1940 har paataget sig Levering her i Landet af Varer til den tyske Værnemagt eller til denne tilsluttede Organisationer eller til andre Organer for det tyske Rige eller til her virkende tyske Firmaer eller til danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, eller som her fra Landet til Tyskland eller til noget af den tyske Værnemagt besat Omraade har udført Handelsvarer, der er betalt over dansk-tyske Clearingkonto, skal til Statskassen tilbagebetale den Del af deres paa den tyske Omsætning opnaaede Fortjeneste, der overstiger 60 pCt. af den indenfor den paagældende Branche sædvanlige Nettofortjeneste.

Prisdirektoratet fastsætter efter Forhandling med den paagældende Branche og under Rekurs til Pris-Ankenævnet, hvad der i denne Henseende er at anse som sædvanlig Nettofortjeneste.

Tilbagebetaling efter nærværende Paragraf kan dog ikke kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 50 000 Kr., eller af Underleverandører, der maa antages ikke at have været klar over Leverancens Formaal.

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse for Leverancer af Landbrugsprodukter, Fisk og Frugt, der har fundet Sted gennem Ministeriet for Landbrug og Fiskeri eller de af dette autoriserede Eksportudvalg, medmindre den derved oppebaarne Indtægt overstiger, hvad der under Hensyn til Forholdene i det enkelte Tilfælde maa anses for passende.

§ 4.

Bestemmelserne i § 3 finder tilsvarende Anvendelse paa Personer, Firmaer eller juridiske Personer, der efter den 9. April 1940 for tysk Regning her i Landet eller i Udlandet har udført Transport af Personer eller Gods, eller som har paataget sig Speditions-, Lastnings- eller Losningsarbejder for Afdelinger under eller Medlemmer af den tyske Værnemagt eller for denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige, for tyske Firmaer eller for danske Personer eller Firmaer, som har udført Arbejde for den tyske Værnemagt eller denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige. Tilbagebetaling kan dog ikke kræves af Virksomheder, hvis samlede tyske Omsætning ikke har oversteget 50 000 Kr.

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa Transporter, for hvilke Fragtraterne har været fastsat eller godkendt af Fragnævnet, medmindre den derved oppebaarne Indtægt overstiger, hvad der under Hensyn til Forholdene i det enkelte Tilfælde maa anses for passende.

§ 5.

Personer, Firmaer eller juridiske Personer, der efter den 9. April 1940 til Afdelinger under eller Medlemmer af den tyske Værnemagt eller til denne tilsluttede Organisationer eller andre Organer for det tyske Rige har foretaget Afhændelse, Udleje eller Bortforpagtning af fast Ejendom med eller uden Løsøre, kan af det i § 3 i midlertidig Lov Nr. 307 af 29. Juli 1945 om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen nævnte Udvalg under Rekurs til det i samme Lovs § 4 omhandlede Vurderingsnævn tilpligtes at foretage Tilbagebetaling til Statskassen af den Del af det eller de oppebaarne Beløb, som overstiger, hvad der efter de stedlige Forhold og Sagens Omstændigheder iøvrigt maa anses for rimeligt.

Foranstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Beslaglæggelser.